

sygehusene, fra vore ældre og fra vores folkeskole, lægger større brugerbetaling på børnepasning og forhøjer billetpriserne i den kollektive trafik – hvis man samler de penge og giver dem ud som skattelettelser, er de reelle.

Så kunne jeg høre på det ophidsede svar fra hr. Peter Christensen, at hvis det er sådan, at man henter pengene hos olieselskaber, multinationale selskaber og andre med høje indkomster, som betaler mindre skat, end det har været til sigtet, og bruger dem til skattelettelser, er det ikke reelle skattelettelser.

Jeg siger rigtig mange tak til hr. Peter Christensen, fordi vi nu har en mere klar definition af, hvad Venstre mener er reelt. Jeg vil bare sige, at vi har en anden opfattelse i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er en historisk dag. Det er ægte, reelle skattelettelser for 9,6 mia. kr., der vil blive vedtaget, og de er fuldt finansierede, men vi skal alligevel høre, at vi beskærer de offentlige udgifter.

Der er tale om vækst. Det har der været i alle årene, og det vil der også være resten af tiden, også ud over 2010. Men nu diskuterer vi altså, hvad der vil ske inden for den tidsramme, og frem til 2010 vil der være en vækst hvert eneste år. Vi har gang på gang måttet høre det samme skræmmebillede fra Socialdemokraterne, men jeg kan nøjternt konstatere, at i 2002 er der blevet ansat 6.600 flere inden for det offentlige. Men alligevel har vi skullet høre, at det var en nedskæring. For mig er det en gåde.

Hr. Ole Stavad konstaterer selvtilfreds, at der er forskel på Venstre og Socialdemokratiet. Jeg vil lige så tilfreds konstatere, at det har hr. Ole Stavad ret i, og når vi efter førstebehandlingen af dette forslag når frem til at skulle behandle det socialdemokratiske forslag, vil den forskel blive aldeles synlig. Vi vil se forskellen mellem ægte skattelettelser – altså at man giver lettelse på flere områder uden at tage pengene andre steder, lade andre skatter og afgifter stige eller indføre nye afgifter – og et oplæg, hvor man blander 100 mia. kr. i én stor tønde, så ingen kan gennemskue, hvad det egentlig er, de selv skal betale.

Kørselsfradraget bliver udhulet, og udgifterne til privatboliger stiger. Økonomien smuldrer, utrygheden skal genskabes i de grupper. Jeg er sikker på, at der ikke vil være én dansker, der er i tvivl om, hvad der er forskellen mellem Ven-

stres skattepolitik og Socialdemokratiets skattepolitik.

Kl. 10.10

Formanden:

Så fortsætter vi i ordførerrækken med hr. Jacob Buksti.

Jacob Buksti (S):

Socialt skævt, økonomisk uansvarligt og perspektivløst – sådan må man karakterisere indholdet af regeringens længe ventede skatteudspil.

At forslaget øger ulighederne i det danske samfund behøver ikke nogen længere forklaring. Det kunne man formentlig få regeringen selv til at indrømme, hvis man var stædig nok. Det handler ikke bare om mikrolettelser til den ellers så politisk omsværmede kassedame og hendes ligestillede. Det handler også om, at lettelse ikke omfatter den million danskere, der er på overførselsindkomster, altså pensionister, efterlønsmodtagere, arbejdsløse m.v. Det sidste er godt nok en af regeringens udtalte pointer med forslaget: at den større økonomiske ulighed skal øge deres lyst til at komme ud på arbejdsmarkedet. Men at kalde det socialt afbalanceret er nok en overdrivelse.

At forslaget er økonomisk uforsvarligt, har regeringen gjort sig større umage for at sløre. Det hedder sig, at de godt 10 mia. kr., som lettelse koster, finansieres af det økonomiske råderum frem til 2010, og det lyder umiddelbart tilforladeligt. Men som de fleste ved, er der ikke noget, der kommer af ingenting, bortset fra lommeuld, og det er heller ikke tilfældet i denne sag. Godt to tredjedele af de 10 mia. kr. skaffes ved en markant stramning af de i forvejen lave stigningstakter i den offentlige sektor – eller sagt på en anden måde: Regeringen forsøger at skjule, at en betydelig del af de forudsete udgifter til serviceforbedringer på plejehjem, sygehuse, skoler, børneinstitutioner osv. skal inddrages til skattelettelser.

Den anden del af historien er dog meget værre, fordi forudsætningen for, at råderummet, dvs. alle de 10 mia. kr., overhovedet er til stede, er yderst spinkel. Forudsætningen er, at det rent faktisk lykkes regeringen at få de yderligere 85.000, der skal neutralisere virkningen af fremtidens ældrebyrde, i arbejde. Men hvordan det skal ske, indeholder udspillet intet konkret svar på, så i modsætning til, hvad både statsministeren og finansministeren har sagt tidligere, er